COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.4.2021
COM(2021) 177 final

Recomandare de

DECIZIE A CONSILIULUI

de autorizare a deschiderii negocierilor privind un acord de cooperare între Uniunea Europeană și Organizația Internațională de Poliție Criminală (OIPC-Interpol)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL RECOMANDĂRII

Terorismul, infracțiunile grave și criminalitatea organizată sunt în prezent fenomene din ce în ce mai dinamice, globalizate și complexe, care necesită un răspuns solid și coordonat din partea autorităților de aplicare a legii din Uniunea Europeană. În plus, terorismul și infracțiunile grave devin fenomene din ce în ce mai mobile, transnaționale și transfrontaliere. De aceea se impune o cooperare mai profundă și mai eficace cu organismele internaționale, cum ar fi Interpol, care pot asigura legătura între UE și comunitățile internaționale de aplicare a legii.

Contextul actualei cooperări UE-Interpol

Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol)[1] este cea mai mare organizație interguvernamentală de poliție judiciară de la nivel mondial, 194 de țări fiind membre a acesteia. Interpol facilitează cooperarea în materie de asigurare a respectării legii, de exemplu permițând schimbul de date legate de asigurarea respectării legii și accesul la acestea. Interpol are mai multe acorduri de cooperare cu o serie de organizații internaționale, în domenii de interes reciproc. Toate statele membre ale UE sunt membre ale Interpol.

De la adoptarea primelor sale norme privind prelucrarea informațiilor polițienești în 1983, Interpol și-a actualizat procedurile de-a lungul anilor, pe baza principiului conform căruia respectarea vieții private a persoanelor este esențială pentru schimbul de informații în contextul asigurării respectării legii. Normele actuale ale Interpol privind prelucrarea datelor cu caracter personal au fost actualizate recent, în 2019[2].

UE și Interpol au deja o cooperare de lungă durată și aprofundată într-o serie de domenii legate de asigurarea respectării legii. Interpol este un partener-cheie pentru UE în domeniul securității interne și externe, inclusiv în ceea ce privește combaterea terorismului și a criminalității organizate, precum și în domeniul gestionării integrate a frontierelor.

De exemplu, Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului[3] invită statele membre să ia măsurile necesare pentru a îmbunătăți cooperarea între autoritățile lor competente responsabile cu aplicarea legii și între acestea și autorități similare din țări terțe, prin schimbul de date cu Interpol privind pașapoartele[4], în vederea prevenirii și combaterii criminalității grave și organizate, inclusiv a terorismului.

De asemenea, Interpol participă activ la punerea în aplicare operațională a ciclului de politici ale UE/EMPACT[5] prin sprijinirea acțiunilor operaționale ale statelor membre în cooperare cu

---

1 Constituirea ICPO-Interpol [I/CONS/GA/1956 (2017)].

2 Normele Interpol privind prelucrarea datelor [III/IRPD/GA/2011 (2019)].

3 Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului din 24 ianuarie 2005 privind schimbul de anumite date cu Interpol, JO L 27, 29.1.2005, p. 61.

4 Date privind pașapoartele emise și necompletate, care au fost furate, pierdute sau sustrase în alt mod și care sunt formatate pentru a fi introduse într-un sistem de informații specific. Datele privind pașapoartele introduse în baza de date a Interpol vor cuprinde numai numărul pașaportului, țara emitentă și tipul documentului [articolul 2 punctul (1) din Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului].

5 Ciclul multianual de politici ale UE are ca scop abordarea celor mai importante amenințări la adresa UE reprezentate de criminalitatea organizată și infracțiunile internaționale grave, în mod coerent și metodologic, prin îmbunătățirea și consolidarea cooperării între serviciile relevante ale statelor membre, ale instituțiilor UE și ale agențiilor UE, precum și ale țărilor și organizațiilor terțe, inclusiv din sectorul privat, după caz.

agențiile UE din domeniul justiției și al afacerilor interne[6], care colaborează îndeaproape cu Interpol pe baza unei serii de acorduri sau înțelegeri[7]. Odată cu înființarea Parchetului European (EPPO)[8] în 2017, a fost creat încă un organism al UE în domeniul cercetării și urmăririi penale transfrontaliere. Cooperarea dintre EPPO și Interpol trebuie să fie instituită și reglementată, întrucât EPPO urmează să devină operațional în curând.

Ca ultim aspect, UE este unul dintre cei mai mari donatori de fonduri pentru Interpol. Aceste fonduri sunt alocate proiectelor puse în aplicare de Interpol sau în care Interpol este partener de proiect. Acestea sunt destinate, în special, schimbului de informații, asigurării respectării legii, inclusiv cooperării în materie de gestionare a frontierelor și activităților de consolidare a capacităților, precum și proiectelor și programelor care vizează o serie de domenii din sfera terorismului și a infracțiunilor grave, cu un accent regional mai ales pe Africa, Asia și America Latină.

Necesitatea unui acord de cooperare între UE și Interpol

Strategia UE privind o uniune a securității din 2020[9] invită statele membre să intensifice cooperarea dintre UE și Interpol, aceasta fiind esențială pentru consolidarea cooperării și a schimbului de informații. Strategia recunoaște că Interpol, una dintre cele mai mari organizații interguvernamentale de poliție judiciară, joacă un rol important în acest sens. Prin urmare, Comisia va analiza modalitățile de intensificare a cooperării cu Interpol, inclusiv posibilitatea de a avea acces la bazele de date ale Interpol și consolidarea cooperării operaționale și strategice. În plus, Agenda UE privind combaterea terorismului din 2020[10] recunoaște că Interpol este un partener-cheie în materie de combatere a terorismului, de exemplu datorită expertizei sale în ceea ce privește luptătorii teroriști străini, că există domenii în care cooperarea ar trebui să fie instituită sau intensificată și că mai multe organisme ale UE se confruntă cu necesitatea operațională de a avea acces la bazele de date ale Interpol pentru a-și îndeplini sarcinile.

În pofida cooperării existente cu Interpol, în anumite domenii cooperarea ar putea și ar trebui intensificată sau chiar ar trebui instituită în unele domenii noi pentru a răspunde mai multor nevoi operaționale indispensabile și pentru a pune în aplicare actele juridice existente, cu scopul de a sprijini mai bine statele membre în prevenirea și combaterea terorismului și a

---

6 Agențiile din domeniul justiției și al afacerilor interne sunt agenții ale UE înființate în temeiul titlului V „Spațiul de libertate, securitate și justiție” din TFUE. Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (EMCDDA), Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL) și Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) sunt agenții JAI.

7 Acordul de cooperare dintre Interpol și Europol a fost semnat la 5.11.2001. Memorandumul de înțelegere privind cooperarea dintre Eurojust și Interpol a fost semnat la 15.7.2013. Acordul de lucru dintre Interpol și Frontex a fost semnat la 27.5.2009. Acordul de lucru dintre CEPOL și Secretariatul General al Interpol a fost semnat la 6.12.2017. Acordul de cooperare dintre Interpol și EMCDDA a fost semnat la 25.9.2001.

8 Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), JO L 283, 31.10.2017, p. 1.

9 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind uniunea securității, Bruxelles, 24.7.2020, COM(2020) 605 final.

10 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Agenda UE privind combaterea terorismului: anticipare, prevenire, protejare și răspuns. Bruxelles, 9.12.2020, COM(2020) 795 final.

criminalității organizate. Aceste nevoi operaționale necesită încheierea unui acord de cooperare cu Interpol.

În cele de mai jos se precizează în detaliu aceste nevoi.

În primul rând, este nevoie de un **nou acord de cooperare între Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol[11]) și Interpol.** Europol are deja un acord de cooperare cu Interpol care prevede schimbul de date cu caracter personal, acord care a fost încheiat în 2001[12], cu mult înaintea intrării în vigoare a Regulamentului privind Europol, la 1 mai 2017. Totuși, acordul nu oferă Europol acces direct sau indirect la informații și la bazele de date ale Interpol, în special la notificările sale care conțin informații privind teroriștii[13]. În plus, agenția face schimb de informații cu Interpol și accesează bazele de date ale Interpol pentru îndeplinirea sarcinilor agenției numai prin intermediul ofițerului de legătură al Interpol la Europol sau prin intermediul ofițerului de legătură al agenției la Interpol. Prin urmare, este necesar un nou acord[14] care să reglementeze relațiile dintre agenție și Interpol, atât pentru a ține seama de cele mai recente evoluții în combaterea terorismului și a formelor grave de criminalitate organizată transfrontalieră și transnațională, cât și pentru a gestiona nevoile operaționale actuale, mandatul Europol[15] și cel mai recent regim de protecție a datelor al UE[16].

---

11 Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului. JO L 135, 24.5.2016, p. 53.

12 Acordul a fost completat ulterior de mai multe documente legate de cooperare convenite sau încheiate între organizații, de exemplu privind cooperarea prin intermediul ofițerilor de legătură și instituirea, punerea în aplicare și operarea unei linii de comunicații securizate pentru schimbul de informații.

13 Notificările Interpol sunt cereri internaționale de cooperare sau semnalări care le permit autorităților de aplicare a legii să facă schimb de informații critice legate de criminalitate, inclusiv de informații privind terorismul. Notificările includ avertismente cu privire la activitățile infracționale ale persoanelor, în cazul în care aceste persoane sunt considerate o posibilă amenințare la adresa siguranței publice, avertizări cu privire la evenimente, persoane, obiecte sau procese care reprezintă o amenințare gravă și iminentă la adresa siguranței publice, precum și informații privind modurile de operare, obiectele, dispozitivele și metodele de ascundere utilizate de infractori.

14 Articolul 25 din Regulamentul Europol prevede că Comisia trebuie să evalueze dispozițiile cuprinse în acordurile de cooperare încheiate înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului privind Europol, cum ar fi acordul cu Interpol. Comisia trebuie să informeze Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatul acestei evaluări și, dacă este cazul, poate prezenta Consiliului o recomandare de decizie de autorizare a deschiderii negocierilor în vederea încheierii de acorduri internaționale în temeiul articolului 218 din TFUE, oferind garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

15 De la încheierea acordului de cooperare dintre Europol și Interpol, mandatul Europol s-a modificat de două ori, în 2009 și, apoi, în 2017 [Decizia 2009/371/JAI a Consiliului, Regulamentul (UE) 2016/794]. La 9 decembrie 2020, Comisia a propus prelungirea mandatului Europol [Bruxelles, 9.12.2020, COM(2020) 796 final].

16 De la intrarea în vigoare a acordului de cooperare din 2001 dintre Europol și Interpol, regimul UE de protecție a datelor s-a modificat în mod semnificativ. Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor, JO L 119, 4.5.2016, p. 1), Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39), Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în

În al doilea rând, este **necesar să se asigure interoperabilitatea.** UE și Interpol au purtat discuții preliminare cu privire la necesitatea de a încheia un acord de cooperare în urma adoptării regulamentelor[17] privind interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor, al cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației, precum și a Regulamentului privind Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)[18].

Regulamentul privind interoperabilitatea și Regulamentul privind Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile prevăd accesul controlat al unui stat membru al UE sau al unei agenții a UE la două baze de date ale Interpol[19], prin intermediul portalului european de căutare (ESP). Cele două baze de date ale Interpol sunt baza de date privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD) și baza de date privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN). Aceste baze de date conțin un volum mare de date privind documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe. Utilizarea bazelor de date poate reduce la minimum lacunele în materie de informații, poate maximiza concordanțele pozitive și, ulterior, poate îmbunătăți rezultatele operaționale ale Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile.

Cele două regulamente de mai sus prevăd că interogările în bazele de date ale Interpol trebuie efectuate în așa mod încât nicio informație să nu fie dezvăluită proprietarului semnalării Interpol. Un acord de cooperare cu Interpol va oferi temeiul juridic necesar, inclusiv protecții și garanții în materie de protecție a datelor, și va autoriza portalul european de căutare să se conecteze la bazele de date ale Interpol. Un acord de cooperare va oferi, de asemenea, posibilitatea de a stabili o conexiune securizată a portalului european de căutare și a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile cu infrastructura informatică a Interpol, permițând astfel accesul la bazele de date ale Interpol. Scopul este de a contribui la prevenirea și investigarea infracțiunilor de terorism.

În același context, Comisia a prezentat în 2018 o propunere[20] de revizuire a Regulamentului privind Sistemul de informații privind vizele[21], care, la fel ca Sistemul european de informații

---

scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89) (Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii). De asemenea, ar trebui remarcat faptul că dispozițiile privind protecția datelor din mandatul Europol au fost actualizate de la intrarea în vigoare a acordului de cooperare din 2001 dintre Europol și Interpol.

17 Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 și (UE) 2018/1861 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului (JO L 135, 22.5.2019, p. 27) și Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației și de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 și (UE) 2019/816 (JO L 135, 22.5.2019, p. 85).

18 Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1).

19 În contextul Regulamentului privind interoperabilitatea și al Regulamentului privind ETIAS [articolul 4 alineatul (17) din Regulamentele (UE) 2019/817 și (UE) 2019/818 și articolul 12 din Regulamentul (UE) 2018/1240], „bazele de date ale Interpol” înseamnă numai baza de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute (baza de date SLTD) și baza de date a Interpol privind documentele de călătorie asociate unor notificări (baza de date TDAWN).

20 COM(2018) 302 final, 16.5.2018.

și de autorizare privind călătoriile, va autoriza efectuarea de căutări automate în sistemele UE pentru gestionarea frontierelor și securitate, precum și în bazele de date ale Interpol. În decembrie 2020, Parlamentul European și Consiliul au ajuns la un acord politic cu privire la această propunere, adoptarea formală urmând să aibă loc în lunile următoare. Acordul politic include o dispoziție similară celei cuprinse în Regulamentul privind Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile. Prin urmare, în cadrul negocierilor cu Interpol în vederea încheierii unui acord de cooperare ar trebui să fie luată în considerare și revizuirea Regulamentului privind Sistemul de informații privind vizele. Acest lucru va contribui, de asemenea, la prevenirea și investigarea infracțiunilor de terorism.

În al treilea rând, autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare **au nevoie de informații actualizate referitoare la infractori și la infracțiuni.** Interpol gestionează o gamă largă de baze de date care conțin astfel de informații la scară mondială, la care contribuie cele 194 de țări membre ale Interpol. Cele 18 baze de date ale Interpol[22] conțin peste 100 de milioane de înregistrări în materie de asigurare a respectării legii care conțin informații cu privire la persoane, cum ar fi numele și amprentele digitale, la bunuri furate, cum ar fi pașapoartele și vehiculele, la arme și arme de foc.

Aceste informații sunt valoroase pentru Europol, Frontex[23], Eurojust și EPPO în îndeplinirea sarcinilor care le revin în conformitate cu mandatele lor. Ele le sporesc eficacitatea prin furnizarea de valoare adăugată operațională, în special atunci când sprijină statele membre în depistarea, prevenirea și combaterea terorismului și a altor infracțiuni grave. Aceste surse de informații le permit agențiilor și EPPO să îmbunătățească acuratețea și calitatea informațiilor de care dispun deja, să identifice conexiuni sau alte legături între informații, să elimine lacunele în materie de informații și, astfel, să furnizeze statelor membre informații cuprinzătoare și unificate. Cu toate acestea, deși bazele de date sunt direct accesibile statelor membre ale UE în calitate de țări membre ale Interpol, Frontex, Eurojust și EPPO nu au în prezent acces în conformitate cu mandatele lor (nici acces direct, nici acces pe baza unui sistem de căutare de tip „rezultat pozitiv/negativ), din cauza lipsei unui acord cu Interpol[24].

Aspectele specifice fiecărei agenții sunt detaliate în cele ce urmează.

Europol

În prezent, agenția face schimb de informații cu Interpol și accesează bazele de date ale Interpol pentru a-și îndeplini sarcinile prin intermediul ofițerului de legătură al Interpol la Europol sau prin intermediul ofițerului de legătură al agenției la Interpol, ca parte a acordului

---

21 Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS), JO L 218, 13.8.2008, p. 60.

22 Notificări (detaliile sunt stocate în *Criminal Information System* al Interpol - ICIS); date nominale; baza de date cu imagini *International Child Sexual Exploitation*; amprente digitale, profiluri ADN și recunoaștere facială; baza de date privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD); baza de date privind documentele administrative furate (SAD); documente contrafăcute; Edison; autovehicule furate (SMV), nave și opere de artă (WOA), Tabelul de referință al Interpol privind armele de foc, Registrul de arme ilicite și sistemul de gestionare a urmăririi ale Interpol (iARMS), Rețeaua de informații balistice a Interpol (IBIN), rețelele de criminalitate organizată și pirateria maritimă.

23 Frontex este Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă. Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1-131).

24 În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) și cu articolul 27 din Normele Interpol privind prelucrarea datelor [III/IRPD/GA/2011 (2019)], pentru accesarea sistemului de informații al Interpol de către entități internaționale este necesar un acord cu Interpolul.

de cooperare în vigoare între Europol și Interpol[25]. Totuși, practica a arătat că această procedură ar trebui îmbunătățită, accelerată și eficientizată pentru a facilita accesul rapid la aceste informații, în special la informațiile din bazele de date ale Interpol referitoare la combaterea terorismului, îndeosebi la notificările sale care conțin informații privind teroriștii. Acest lucru ar permite ca sprijinul operațional oferit de Europol statelor membre - în special capacitatea sa analitică - să se bazeze pe informațiile deținute de Interpol. Prin urmare, accesul la bazele de date ale Interpol, direct sau indirect, ar îmbunătăți cooperarea operațională, ținând seama în același timp în mod corespunzător de restricțiile impuse de proprietarii datelor.

Frontex

Frontex are mandatul de a asigura gestionarea integrată a frontierelor externe ale UE, în vederea gestionării acestor frontiere în mod eficient și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale[26]. Una dintre componentele controlului la frontieră pentru gestionarea integrată a frontierelor externe include măsurile de facilitare a trecerii legale a frontierelor și, după caz, măsurile legate de prevenirea și depistarea criminalității transfrontaliere la frontierele externe, în special a terorismului, a introducerii ilegale de migranți și a traficului de persoane[27]. În acest context, există o nevoie operațională ca personalul de categoria 1 (*personalul statutar[28]*) al *corpului permanent al Frontex* să acceseze bazele de date ale Interpol pentru a-și îndeplini sarcinile. Mai precis, articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896 prevede că membrii echipelor de categoria 1 trebuie să aibă capacitatea de a executa sarcinile și de a exercita competențele în materie de control la frontiere[29] prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/399[30] (Codul frontierelor Schengen). Aceasta include verificarea resortisanților țărilor terțe în bazele de date ale Interpol (în special în baza de date privind documentele de călătorie furate și pierdute) la frontierele externe, în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (a) punctul (i)[31], al articolului 8 alineatul (3) litera (a) punctul (ii)[32] și al

[25] Articolul 3 din Memorandumul de înțelegere din 2009, astfel cum este menționat la articolul 4 alineatul (1) din Acordul din 2001 dintre Interpol și Europol, prevede că ofițerul de legătură al celeilalte părți este responsabil de facilitarea schimbului practic de informații.

[26] Articolul 1 din Regulamentul (UE) 2019/1896.

[27] Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/1896.

[28] Potrivit articolului 54 din Regulamentul (UE) 2019/1896, corpul permanent al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european trebuie să cuprindă patru categorii de personal operativ. Categoria 1 include personalul statutar trimis în calitate de membri ai echipelor în zonele operative în conformitate cu articolul 55 din acest regulament. Agenția trebuie să contribuie la corpul permanent cu membri ai personalului său statutar (categoria 1), care urmează să fie trimiși în zonele operative ca membri ai echipelor, cu sarcinile și competențele prevăzute la articolul 82 din acest regulament. Printre sarcinile acestora se numără combaterea criminalității transfrontaliere și a terorismului.

[29] Potrivit articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/399, circulația transfrontalieră la frontierele externe trebuie să facă obiectul unor verificări din partea polițiștilor de frontieră. Verificările pot avea ca obiect și mijloacele de transport și obiectele aflate în posesia persoanelor care trec frontiera.

[30] Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), JO L 77, 23.3.2016, p. 1-52, versiunea consolidată, astfel cum a fost modificat prin Regulamentele (UE) 2016/1624, (UE) 2017/458 și (UE) 2019/817.

[31] La intrare și la ieșire, resortisanții țărilor terțe trebuie să facă obiectul unor verificări amănunțite, care să includă verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei. Aceasta presupune consultarea bazelor de date relevante, în special (dar nu numai) a bazei de date SLTD a Interpol.

[32] Verificarea de mai sus include verificarea faptului că documentul de călătorie este însoțit, după caz, de viza sau de permisul de ședere necesar.

articolului 6 alineatul (1) litera (e)[33] din Codul frontierelor Schengen. Acest lucru va contribui la prevenirea și investigarea infracțiunilor de terorism, în special în ceea ce privește verificările la frontierele externe ale UE.

Eurojust

Agenția are o nevoie operațională esențială de a intensifica cooperarea cu Interpol[34] și de a avea temeiul juridic pentru schimbul de date cu caracter personal în vederea îndeplinirii sarcinilor sale[35]. Mai precis, este necesară implicarea structurată și structurală a Interpol în cazurile Eurojust, inclusiv în reuniunile de coordonare, centrele de coordonare și echipele comune de anchetă[36]. În special atunci când se solicită sprijinul Eurojust pentru a coordona punerea în aplicare a măsurilor judiciare și când trebuie să se facă arestări în țări terțe, implicarea Interpol ar aduce valoare adăugată, ar accelera procesul judiciar și ar facilita activitatea Eurojust[37]. De asemenea, este necesar ca Eurojust să facă schimb de informații cu Interpol cu privire la luptătorii teroriști străini suspectați[38], în special ținând seama de registrul de combatere a terorismului[39] din cadrul Eurojust. Canalele Interpol sunt utilizate deja pentru

---

33 Una dintre condițiile de intrare a resortisanților țărilor terțe este ca aceștia să nu fie considerați o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unuia dintre statele membre și, în special, să nu facă obiectul unei semnalări emise în bazele de date ale statelor membre ce vizează refuzul intrării din motivele enumerate anterior.

34 Considerentul 46 din Regulamentul (UE) 2018/1727 prevede că este adecvat să se consolideze cooperarea dintre UE și Interpol prin promovarea unui schimb eficient de date cu caracter personal, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal. Atunci când se transferă date operaționale cu caracter personal de la Eurojust către Interpol și către țările care au membri delegați la Interpol, ar trebui să se aplice Regulamentul (UE) 2018/1727, în special dispozițiile privind transferurile internaționale.

35 În temeiul articolului 2 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) 2018/1727, Eurojust trebuie să sprijine și să consolideze coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale de cercetare și urmărire penală în legătură cu infracțiunile grave care sunt de competența Eurojust, atunci când afectează două sau mai multe state membre sau care impun urmărirea penală pe baze comune, întemeiată pe operațiuni întreprinse de autoritățile statelor membre, de Europol, de EPPO și de OLAF, și pe informații furnizate de acestea. Eurojust trebuie să își îndeplinească sarcinile la cererea autorităților competente din statele membre, din proprie inițiativă sau la cererea EPPO, în limitele competenței EPPO.

36 În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1727, Eurojust trebuie să asiste autoritățile competente ale statelor membre în scopul de a asigura o cât mai bună coordonare a cercetărilor și urmăririlor penale, să furnizeze asistență operațională și tehnică pentru operațiunile și investigațiile transfrontaliere întreprinse de statele membre, inclusiv pentru echipele comune de anchetă și să susțină măsurile statelor membre de combatere a infracțiunilor grave care intră în sfera de competență a agenției.

37 Potrivit articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1727, Eurojust trebuie să faciliteze executarea cererilor de cooperare judiciară și a deciziilor privind cooperarea judiciară, inclusiv a cererilor și deciziilor bazate pe instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce.

38 Luptătorii teroriști străini (LTS) sunt definiți ca „persoane care călătoresc într-un alt stat decât statul lor de reședință sau de cetățenie în scopul săvârșirii, planificării, pregătirii sau participării la acte teroriste sau în scopul furnizării sau al primirii de instruire teroristă, inclusiv în legătură cu conflictele armate” [Rezoluția 2178(2014) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite].

39 Registrul de combatere a terorismului (CTR) a fost lansat în 2019 la Eurojust pentru a consolida răspunsul judiciar în statele membre la amenințările teroriste și pentru a îmbunătăți securitatea cetățenilor. CTR centralizează informații judiciare esențiale pentru a stabili legături în cadrul procedurilor împotriva suspecților de infracțiuni de terorism. CTR este gestionat de Eurojust la Haga 24 de ore din 24 și oferă sprijin proactiv autorităților judiciare naționale. Aceste informații centralizate vor ajuta procurorii să se coordoneze într-un mod mai activ și să identifice suspecții sau rețelele anchetate în cazuri specifice cu potențiale implicații transfrontaliere.

transmiterea cererilor de extrădare[40] și pot fi disponibile în curând pentru transmiterea cererilor de asistență judiciară reciprocă[41].

EPPO

EPPO este un organism independent al UE responsabil cu investigarea, urmărirea penală și trimiterea în judecată a autorilor infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale UE și a complicilor acestora. Acesta are autoritatea de a efectua investigații, de a pune în aplicare ordinele de urmărire penală și de a exercita funcțiile de procuror în instanțele competente ale statelor membre. În acest context, nevoile operaționale ale EPPO în ceea ce privește cooperarea cu Interpol sunt aceleași ca cele ale oricăror autorități naționale de anchetă și urmărire penală din statele membre, ceea ce include accesul la informațiile deținute în bazele de date ale Interpol[42] și schimbul de informații cu Interpol și cu țările terțe prin intermediul Interpol. Această necesitate a devenit și mai semnificativă, având în vedere natura transfrontalieră a infracțiunilor care intră în competența EPPO și necesitatea de a coopera cu țările terțe. În plus, se preconizează că EPPO va solicita asistența Interpol pentru a facilita schimbul de informații, în special în ceea ce privește asistența judiciară reciprocă. Cooperarea dintre EPPO și Interpol urmează să fie instituită și reglementată, în conformitate cu dispozițiile mandatului EPPO privind cooperarea cu organizațiile internaționale, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale[43].

Necesitatea unui acord de cooperare este recunoscută și confirmată, de asemenea, de Interpol și de membrii săi. Cea de a 88-a Adunare Generală a Interpol a adoptat în octombrie 2019 Rezoluția 5, prin care Secretariatul General al Interpol este autorizat să inițieze negocieri cu UE în vederea încheierii unui acord de cooperare.

---

40 Adunarea Generală a Interpol a adoptat instrumentul juridic care reglementează utilizarea sistemului de extrădare electronică (normele privind extrădarea electronică) în cadrul celei de a 83-a sesiuni (Monaco, 3-7 noiembrie 2014, Rezoluția AG-2014-RES-20).

41 Inițiativa e-MLA vizează dezvoltarea unui instrument al Interpol pentru transmiterea electronică securizată a comunicărilor ce vizează asistența judiciară reciprocă (MLA). Rezoluția GA-2018-87-RES-04 (Dubai, Emiratele Arabe Unite, 18-21 noiembrie 2018) a încredințat Secretariatului General, în consultare cu țările membre ale Interpol, sarcina de a raporta cu privire la dezvoltarea tehnică a sistemului e-MLA și de a prezenta Adunării Generale, spre aprobare în cadrul unei sesiuni viitoare, un set adecvat de norme care să reglementeze utilizarea acestei noi capacități a Interpol, în cazul în care ar fi garantată o finanțare adecvată.

42 De exemplu, notificările privind persoanele fizice, care sunt deosebit de relevante în cazurile de corupție și fraudă, baza de date SLTD, baza de date Dial-Doc, care prezintă noi forme de falsificare a documentelor și diferitele baze de date privind bunurile furate în scopuri de investigare și de recuperare a activelor.

43 Articolul 99 alineatul (3) și articolul 104 din Regulamentul (UE) 2017/1939 privind EPPO prevăd cooperarea dintre EPPO și organizațiile internaționale, cum ar fi Interpol, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor EPPO. Considerentul 96 din Regulamentul privind EPPO prevede: „*Toate statele membre ale Uniunii Europene sunt afiliate la Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol). Pentru a-și îndeplini misiunea, Interpol primește, stochează și difuzează date cu caracter personal pentru a ajuta autoritățile competente să prevină și să combată criminalitatea internațională. Prin urmare, este adecvat să se consolideze cooperarea dintre Uniune și Interpol prin promovarea unui schimb eficient de date cu caracter personal, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal. Atunci când se transferă date operaționale cu caracter personal de la EPPO către Interpol și către țările care au membri delegați la Interpol, ar trebui să se aplice prezentul regulament, în special dispozițiile privind transferurile internaționale*.” În plus, potrivit considerentului 97 din Regulamentul privind EPPO, „*[a]tunci când EPPO transferă date operaționale cu caracter personal unei autorități dintr-o țară terță sau unei organizații internaționale ori către Interpol în temeiul unui acord internațional încheiat în conformitate cu articolul 218 din TFUE, măsuri adecvate de siguranță pentru protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice ar trebui să garanteze respectarea dispozițiilor privind protecția datelor din prezentul regulament*.”

Alte forme de cooperare

În paralel, este necesar să se includă și alte forme de cooperare cu Interpol, pe care Comisia, în cooperare cu Înaltul Reprezentant pentru PESC, va urmări să le mențină, în numele UE, ca parte a unui instrument separat cu Interpol, în temeiul articolului 220 din TFUE. Această cooperare va fi conformă cu articolul 220 alineatul (2) din TFUE în ceea ce privește conturarea cadrului general de cooperare și instituirea unui cadru pentru un dialog structurat între UE și Interpol, la nivel înalt și tehnic. De asemenea, această cooperare le va oferi serviciilor de securitate ale Comisiei, ale Serviciului European de Acțiune Externă, ale Consiliului și ale Parlamentului acces la bazele de date specifice ale Interpol pentru efectuarea de verificări de securitate, interogări și investigații interne referitoare la resortisanți ai țărilor terțe și va autoriza Comisia să introducă și să emită notificări controlate privind permisele de liberă trecere ale UE pierdute, furate și revocate în baza de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute.

2. ACORDUL DE COOPERARE AVUT ÎN VEDERE

Acordul de cooperare UE-Interpol avut în vedere va urmări următoarele obiective:

– să reglementeze cooperarea dintre Europol și Interpol, ținând seama de cele mai recente evoluții în materie de combatere a terorismului și a formelor grave de criminalitate organizată transfrontalieră și transnațională, precum și de nevoile operaționale actuale, de mandatul Europol și de cel mai recent regim de protecție a datelor al UE;

– să ofere protecțiile și garanțiile necesare pentru a oferi un acces controlat statelor membre ale UE și agențiilor UE la bazele de date ale Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD) și documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN) prin intermediul portalului european de căutare, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor, în conformitate cu drepturile lor de acces, cu legislația UE sau cu legislația națională care reglementează acest acces și în deplină conformitate cu cerințele UE în materie de protecție a datelor și cu drepturile fundamentale;

– să ofere protecțiile și garanțiile necesare pentru a le permite statelor membre ale UE și Frontex (unitatea centrală a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile) să acceseze bazele de date ale Interpol prin intermediul portalului european de căutare, în conformitate cu cerințele UE în materie de protecție a datelor și cu drepturile fundamentale;

– să ofere protecțiile și garanțiile necesare pentru punerea în aplicare a unui regulament revizuit privind Sistemul de informații privind vizele, care să permită statelor membre ale UE să acceseze bazele de date ale Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD) și documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN) prin intermediul portalului european de căutare atunci când examinează cererile de viză sau de permise de ședere, în deplină conformitate cu cerințele UE în materie de protecție a datelor și cu drepturile fundamentale;

– să instituie și să reglementeze cooperarea dintre Parchetul European („EPPO”), astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1939, și Interpol, în conformitate cu mandatele acestora și în deplină conformitate cu cerințele UE în materie de protecție a datelor și cu drepturile fundamentale;

– să furnizeze temeiul juridic pentru autorizarea Europol, a personalului de categoria 1 al Frontex (personal statutar al corpului permanent) și a EPPO să acceseze bazele de

date relevante ale Interpol[44] pentru a-și îndeplini sarcinile, în deplină conformitate cu cerințele UE în materie de protecție a datelor și cu drepturile fundamentale;

– să furnizeze temeiul juridic pentru a autoriza Eurojust și EPPO să facă schimb de informații operaționale cu Interpol, în deplină conformitate cu cerințele UE în materie de protecție a datelor și cu drepturile fundamentale.

Toate obiectivele enumerate mai sus trebuie să respecte pe deplin regimul UE în materie de protecție a datelor[45].

3. COMPETENȚA UE

Articolul 3 alineatul (2) din TFUE prevede că UE are competență exclusivă „în ceea ce privește încheierea unui acord internațional [...] în măsura în care aceasta ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare a acestora.” Un acord internațional poate aduce atingere normelor comune sau poate modifica domeniul de aplicare al acestora în cazul în care domeniul reglementat de acord se suprapune cu legislația UE sau este reglementat într-o măsură extinsă de dreptul UE. Uniunea Europeană a adoptat norme comune în temeiul articolelor 16, 77, 79, 85, 86, al articolului 87 alineatele (1) și (2) și al articolului 88 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la aspectele care trebuie reglementate în acordul de cooperare.

Cadrul juridic actual al Uniunii Europene include:

– Regulamentul (UE) 2016/794 privind Europol, Regulamentul (UE) 2019/1896 privind Frontex, Regulamentul (UE) 2018/1727 privind Eurojust și, respectiv, Regulamentul (UE) 2017/1939 privind EPPO, care cuprind dispoziții privind cooperarea cu organizațiile internaționale precum Interpol;

– Regulamentele (UE) 2019/817, (UE) 2019/818 și (UE) 2018/1240, care prevăd accesul controlat al unui stat membru al UE sau al unei agenții a UE la bazele de date ale Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și privind documentele de călătorie asociate unor notificări;

– Regulamentul (UE) 2017/458 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 (Codul frontierelor Schengen), care vizează intensificarea verificărilor în bazele de date relevante la frontierele externe, include baza de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute drept una dintre bazele de date care trebuie consultate.

Prezenta recomandare este în concordanță cu dispozițiile actelor juridice menționate anterior.

4. TEMEIUL JURIDIC

Obiectivul prezentei recomandări este de a obține din partea Consiliului autorizarea necesară privind negocierea viitorului acord de cooperare UE-Interpol de către Comisie în numele UE. Temeiul juridic în baza căruia Consiliul autorizează deschiderea negocierilor este articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE.

---

[44] Pe lângă accesul la bazele de date SLTD și TDAWN prin intermediul ESP, bazele de date ale Interpol pentru care UE va negocia cu Interpol accesul pentru Europol, Frontex, Eurojust și EPPO vor fi specificate mai în detaliu, în conformitate cu mandatul fiecăruia dintre aceste organisme și cu nevoile lor operaționale.

[45] Regulamentul (UE) 2018/1725, Regulamentul (UE) 2018/1725 și Directiva (UE) 2016/680.

5. NEGOCIERILE

În conformitate cu articolul 218 din TFUE, Comisia va fi desemnată negociator al UE pentru acordul de cooperare dintre UE și Interpol.

Comisia va desfășura negocierile în conformitate cu directivele de negociere prevăzute în anexa la prezenta decizie și în consultare cu un comitet special numit de Consiliu.

Comisia va informa în detaliu și pe deplin Parlamentul European cu privire la negocieri.

Recomandare de

DECIZIE A CONSILIULUI

de autorizare a deschiderii negocierilor privind un acord de cooperare între Uniunea Europeană și Organizația Internațională de Poliție Criminală (OIPC-Interpol)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 218 alineatele (3) și (4),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Ar trebui deschise negocieri în vederea încheierii unui acord de cooperare („acordul”) între Uniune și Interpol. Acordul va avea ca scop reglementarea cooperării dintre UE și Interpol în domeniul asigurării respectării legii, în conformitate cu articolele 87 și 88 din TFUE, al cooperării judiciare în materie penală, în conformitate cu articolele 82, 85 și 86 din TFUE, și în domeniul securității frontierelor (ca parte a gestionării frontierelor), în conformitate cu articolul 77 din TFUE.

(2) Acordul ar trebui să reglementeze cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii („Europol”) și Interpol, ținând seama de cele mai recente evoluții în materie de combatere a terorismului, a formelor grave de criminalitate organizată transfrontalieră și transnațională, precum și de nevoile operaționale actuale și de mandatul Europol.

(3) Acordul ar trebui să ofere protecțiile și garanțiile necesare pentru a autoriza accesul controlat al statelor membre ale Uniunii și al agențiilor Uniunii la bazele de date ale Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute („SLTD”) și documentele de călătorie asociate unor notificări („TDAWN”) prin intermediul portalului european de căutare („ESP”), în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, în conformitate cu drepturile lor de acces, cu legislația UE sau cu legislația națională care reglementează acest acces.

(4) Acordul ar trebui să ofere protecțiile și garanțiile necesare pentru a autoriza statele membre ale Uniunii și unitatea centrală a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile („ETIAS”) al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („Frontex”) să acceseze bazele de date ale Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și documentele de călătorie asociate unor notificări prin intermediul portalului european de căutare.

(5) Acordul ar trebui să ofere protecțiile și garanțiile necesare pentru punerea în aplicare a unui regulament revizuit privind Sistemul de informații privind vizele, care să autorizeze statele membre ale Uniunii să acceseze bazele de date ale Interpol prin intermediul portalului european de căutare atunci când examinează cererile de viză sau de permise de ședere.

(6) Acordul ar trebui să faciliteze instituirea și reglementarea cooperării dintre Parchetul European („EPPO”) și Interpol.

(7) Acordul ar trebui să ofere temeiul juridic pentru autorizarea Europol, a personalului statutar al corpului permanent al Frontex (personal de categoria 1) și a Parchetului European să acceseze bazele de date relevante ale Interpol pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

(8) Acordul ar trebui să ofere temeiul juridic pentru autorizarea Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală („Eurojust”) și a Parchetului European să facă schimb de informații operaționale cu Interpol.

(9) La articolul 23 alineatele (1), (2) și (5), Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului[1] prevede schimbul de date cu caracter personal între Europol și organizațiile internaționale, în măsura necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor Europol, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/794.

(10) În conformitate cu articolul 5 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului[2], cu articolul 5 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului[3] și cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului[4], interogările în bazele de date ale Interpol ar trebui efectuate în așa mod încât nicio informație să nu fie dezvăluită proprietarului semnalării Interpol. În conformitate cu articolul 65 din Regulamentul (UE) 2018/1240, datele cu caracter personal nu se transferă și nu se pun la dispoziția niciunei țări terțe, organizații internaționale sau entități private, cu excepția transferurilor către Interpol în scopul efectuării prelucrării automate prin compararea cu bazele de date ale Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și documentele de călătorie asociate unor notificări, articolul respectiv prevăzând, de asemenea, că aceste transferuri fac obiectul Regulamentului (UE) 2018/1725[5].

---

1 Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

2 Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 și (UE) 2018/1861 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului (JO L 135, 22.5.2019, p. 27).

3 Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației și de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 și (UE) 2019/816 (JO L 135, 22.5.2019, p. 85).

4 Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1).

5 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE, JO L 295, 21.11.2018, p. 39.

(11) Articolele 80, 99 și 104 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului[6] stabilesc, în special, relațiile și prevăd schimbul de informații între Parchetul European și organizațiile internaționale.

(12) Având în vedere considerentul 33 din Regulamentul (UE) 2016/794 și considerentul 46 din Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului[7], este adecvat să se consolideze cooperarea dintre Europol și Interpol și, respectiv, dintre Eurojust și Interpol, prin promovarea schimbului eficient de date cu caracter personal.

(13) Articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului[8] prevede posibilitatea ca Frontex să coopereze cu organizații internaționale, care includ în mod specific Interpol. În conformitate cu articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896, membrii echipelor din cadrul corpului permanent al Frontex trebuie să aibă capacitatea de a executa sarcinile și de a exercita competențele în materie de control la frontiere prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului[9] (Codul frontierelor Schengen). În temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (a) punctul (i)[10], al articolului 8 alineatul (3) litera (a) punctul (ii)[11] și al articolului 6 alineatul (1) litera (e)[12] din Regulamentul (UE) 2016/399, acest lucru include verificarea resortisanților țărilor terțe în bazele de date ale Interpol (în special în baza de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute) la frontierele externe ale statelor membre și ale țărilor terțe asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen în ceea ce privește controlul persoanelor la frontierele externe.

(14) Articolul 47 alineatele (1), (5) și (6) și articolele 52 și 56 din Regulamentul (UE) 2018/1727 stabilesc relațiile și prevăd schimbul de date cu caracter personal între Eurojust și organizațiile internaționale.

---

6 Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European („EPPO”) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

7 Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

8 Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

9 Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

10 La intrare și la ieșire, resortisanții țărilor terțe fac obiectul unor verificări amănunțite, care includ verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei. Aceasta presupune consultarea bazelor de date relevante, în special (dar nu numai) a bazei de date SLTD a Interpol.

11 Verificarea de mai sus include verificarea faptului că documentul de călătorie este însoțit, după caz, de viza sau de permisul de ședere necesar.

12 Una dintre condițiile de intrare a resortisanților țărilor terțe este ca aceștia să nu fie considerați o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unuia dintre statele membre și, în special, să nu facă obiectul unei semnalări emise în bazele de date ale statelor membre ce vizează refuzul intrării din motivele enumerate anterior.

(15) Având în vedere considerentul 96 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului, este adecvat să se consolideze cooperarea dintre Uniune și Interpol prin promovarea unui schimb eficient de date cu caracter personal.

(16) Articolul 94 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului[13] stabilește condițiile pentru transferurile de date operaționale cu caracter personal către organizații internaționale.

(17) Acordul trebuie să fie pe deplin conform cu dispozițiile Uniunii Europene privind protecția datelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[14], în Regulamentul (UE) 2018/1725 și în Directiva 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului[15].

(18) Acordul ar trebui să respecte pe deplin drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta"), în special dreptul la viață privată și de familie, recunoscut la articolul 7 din cartă, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, recunoscut la articolul 8 din cartă, și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, recunoscut la articolul 47 din cartă. Acordul ar trebui să fie aplicat în conformitate cu toate drepturile și principiile consacrate în cartă.

(19) Comisia ar trebui să consulte Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în timpul negocierii acordului sau, în orice caz, înainte de încheierea acordului.

(20) Comisia ar trebui desemnată negociator din partea Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Comisia este autorizată, prin prezenta decizie, să negocieze, în numele Uniunii Europene, un acord între Uniunea Europeană și Organizația Internațională de Poliție Criminală privind cooperarea și coordonarea în ceea ce privește prevenirea și combaterea terorismului și a infracțiunilor grave și asigurarea unei gestionări europene integrate a frontierelor externe ale statelor membre și ale țărilor terțe asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen în ceea ce privește controlul persoanelor la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește garanțiile necesare pentru protecția datelor cu caracter personal.

---

13 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

14 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

15 Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii), (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

Articolul 2

Directivele de negociere sunt prevăzute în anexă.

Articolul 3

Negocierile se desfășoară în consultare cu [a se completa de către Consiliu numele comitetului special].

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele